

آن چه لازم است بیاموزیم

نوشته‌ی چارلی چاپلین

ترجمه‌ی تهمینه مهربانی

آموخته‌ام که:

خداوند همه‌چیز را در یک روز نیافرید، پس چه چیزی باعث شد که من بیندیشم، می‌توانم همه‌چیز را در یک روز به‌دست بیاورم.

آموخته‌ام که:

چشم‌پوشی از حقایق، آن‌ها را تغییر نمی‌دهد.

آموخته‌ام که:

این عشق است که زخم‌ها را شفا می‌دهد نه زمان.

آموخته‌ام که:

وقتی با کسی روبه‌رو می‌شویم، از ما انتظار لبخندی را دارد.

آموخته‌ام که:

تا زمانی که عاشق نشویم، هیچ‌کس در نظر ما کامل نیست.

آموخته‌ام که:

زندگی دشوار است، اما من از او سخت‌ترم.

آموخته‌ام که:

فرصت‌ها هیچ‌گاه از بین نمی‌روند، بلکه شخص دیگری که فرصتی را از دست داده است، فرصت از دست رفته‌ی ما را تصاحب خواهد کرد.

آموخته‌ام که:

آرزویم این است که قبل از مرگ مادرم یک بار دیگر به او بگویم، دوستش دارم.

آموخته‌ام که:

لبخند ارزان‌ترین راهی است که می‌شود با آن، نگاه را وسعت داد.

آموخته‌ام که:

با پول می‌شود خانه خرید، ولی آشیانه نه؛ می‌شود رختخواب خرید، ولی خواب نه؛ می‌شود ساعت خرید، ولی زمان نه؛ می‌شود مقام خرید، ولی احترام نه؛ می‌شود کتاب خرید، ولی دانش نه؛ می‌شود دارو خرید، ولی سلامتی نه و بالاخره می‌شود قلب خرید، ولی عشق را نه.

آموخته‌ام که:

تنها کسی که مرا در زندگی شاد می‌کند، کسی است که به من می‌گوید تو مرا شاد کردی.

آموخته‌ام که:

هرگز نباید به هدیه‌ای که کودکی به انسان می‌دهد، نه گفت.

آموخته‌ام که:

همیشه برای کسی که به هیچ عنوان قادر به کمک کردنش نیستیم، دعا کنم.

آموخته‌ام که:

مهم نیست که زندگی تا چه حد از شما انتظار جدی بودن را دارد، همه‌ی ما احتیاج به دوستی داریم که لحظه‌ای با او جدی نباشیم.

آموخته‌ام که:

گاهی تمام چیزهایی که یک نفر می‌خواهد، فقط دستی است برای گرفتن و قلبی است برای فهمیدن.

آموخته‌ام که:

راه رفتن در کنار پدرم در یک شب تابستانی در کودکی، شگفت‌انگیزترین خاطره در بزرگسالی است.

آموخته‌ام که:

زندگی مثل یک دستمال لوله‌ای است، هر چه به انتهایش نزدیک‌تر می‌شویم، سریع‌تر حرکت می‌کند.

آموخته‌ام که:

پول شخصیت نمی‌خورد.

آموخته‌ام که:

تنها اتفاقات کوچک روزانه هستند که زندگی را تماشایی می‌کنند.

